

Zadovoljstvo radnika je podcenjena kategorija kojom se bavi mali broj poslodavaca. Ipak, od zadovoljstva zaposlenih zavisi njihov odnos prema radu, produktivnost, pa čak i njihovo zdravlje. Uslovi rada, visina plate, atmosfera, međuljudski odnosi i komunikacija, usklađenost ličnih sa opštim interesima, samo su neki od faktora koji utiču na kreiranje pozitivnog stava prema poslu.

Sve to imao je u vidu Milorad Milošević, biznismen i preduzimljiv čovek, od pre osam godina vinogradar i vinar, vlasnik Vinarije PROBUS VINEYARDS CCLXXX u Velikim Radincima, Carskih vinograda na Šuljamačkoj glavici, kada je pre osam godina zasadio prve zasade vinove loze. Kaže da je imao sreću da upozna tri Grgurevčanke, vredne žene, koje su se vrlo brzo prema vinogradu na Šuljamačkoj glavici, iznad sela Šuljma, počele da se odnose kao prema sopstvenom.

Jelena Zec, Danica Milošević, Vera Mišković svake godine sredinom februara izlaze na teren i počinju sa radom u vinogradu. Rezidba, zalamanje lastara, berba, sve je to u njihovom domenu rada. Za sve tri ovo je njihov „office pod vedrim nebom“ i ne bi ga menjale ni za šta na svetu.

Za **Danicu Milošević** je to interesantan posao, uvek različit i izazovan. Vremenom, ušla je u mnoge njegove tajne. Svake godine bar pet-šest puta prošparta svakim redom, poznaje svaki kutak. U vinogradu nikada nije dosadno, a društvo je odlično. Teren je doduše zahtevan, ali na to se navikla i u dobroj je kondiciji.

Vera Mišković je sa svega godinu i po dana staža u vinogradu, ali se dobro uklopila u ovaj tim. Voli svoj posao što je blizu, što ih svaki dan neko doveze na posao i vrtati kući sa posla, što u vinogradu tiho i što vlada sloga.

- Sve tri imamo porodice i svaki dan podelimo između sebe priče, radosti i strahove. Imam i sopstvenu zemlju, bavim se poljoprivredom, uglavnom pšenicom, i lepo mi je jer volim ono što radim - kaže gospođa Mišković, poručujući mladima da pokušaju da se pronađu u nečemu sličnom, jer njoj lično, ovo je ujedno i posao i zadovoljstvo.

- Meni kao ženi puno znači stalan posao. Kada sam se našla u grupi radnika koji su višak u firmi u kojoj sam bila zaposlena, nisam ni sanjala da ću sreću naći radeći u vinogradu i želja mi je da što duže ostane ovako.

Jelena Zec je imala privilegiju da od prvog dana prati rast vinograda na Šuljamačkoj glavici. Došla je iz Rijeke gde je radila kao kuvarica. Ovde se zadržala jer joj se ovaj posao odmah dopao. Da nije tako tražila bi dalje.

- Lepo je što je svaki dan različit. Dosta se radi ali mogla bih da zaplačem na pomisao da ću jednog dana ovo morati da napustim. Imamo radno vreme od osam sati, blizu nam je

kuća, ispata redovna. Po potrebi i moj muž, Slobodan Konjević, pomaže u vinariji. Ja živim od toga što ovde zadarim - objašnjava gospođa Zec.

A kada se njihovih ruku delo pretoči u vino i nađe u boci, malo ko razmišlja koliko je njihovog truda uloženo u to. Jelena Zec voli da popije po neku čašu imajući pred sobom sliku ovog predivnog ambijenta na kojoj stasava grožđe. Danica Milošević ne pije, ali uživa u slalsnom grožđu.

Sve tri složne su u oceni da nisu ni mislile da će ovo raditi i da će ovoliko zavoleti to što rade. U ovom poslu vide perspektivu jer ako se stvari slože kako je planirao gospodin Milošević, sa daljim proširenjem sadašnjih 16 ha vinograda na 30, te razvojem turizma, biće posla za ceo kraj. Ove tri gracije su tokom vremena shvatile koliko je gospodin Milošević veliki borac, ali i dobar čovek, sa kojim su izgradili poverenje i uzajmno poštovanje. I zato ne sumnjaju u njegov uspeh.

